

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΓΕΝΕΘΛΙΟΥ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ ΤΗΣ ΜΠΕΤΖΑΛΛΑΣ

Τήν Κυριακήν, 11^{ην} /24^{ην} Σεπτεμβρίου 2023, έωρτάσθη κατά μετάθεσιν ή έορτή τοῦ Γενεθλίου τῆς Θεοτόκου εἰς Μπετζάλλαν.

Κατά τήν έορτήν ταύτην ή Έλληνορθόδοξος Άραβόφωνος Κοινότης τῆς Μπετζάλλας, ἀλλά καί ὅλη ή πόλις συμμετέχουσα, ἀνεμνήσθη ὅτι ή Θεοτόκος ἐδόθη ὡς καρπός κοιλίας εἰς τούς Θεοπάτορας Ἰωακείμ καί Ἄνναν, ὡς δῶρον πρὸς αὐτούς καί τήν ἀνθρωπότητα, ἵνα ἐξ αὐτοῖς γεννηθῇ ἐκ Πνεύματος Ἁγίου κατά σάρκα Χριστός ὁ Σωτήρ ἡμῶν.

Ἡ έορτή έωρτάσθη εἰς τόν περικαλλῆ Ναόν Γενεθλίου τῆς Θεοτόκου κτίσμα τοῦ 19^{ου} αἰῶνος. Ἐνθερμος ὑπῆρξεν ή ὑποδοχή τοῦ Μακαριωτάτου ὑπὸ τοῦ Ἡγουμένου τῆς Μπετζάλλας Ἀρχιμανδρίτου π. Ἰγνατίου, τῶν Ἱερέων καί τῶν Προσκόπων.

Τῆς θείας Λειτουργίας καί τῆς ὅλης πανηγύρεως προεξῆρξεν ή Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου καί τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἐλενουπόλεως κ. Ἰωακείμ, τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Ἱερωνύμου καί τῶν Ἱερέων τῆς Κοινότητος, π. Μποῦλος, π. Ἰωσήφ καί π. Ἡλία, τοῦ Ἀρχιδιακόνου π. Μάρκου καί τοῦ Ἱεροδιακόνου π. Εὐλογίου, ψαλλούσης τῆς χορωδίας τῆς Μπετζάλλας καί προσευχομένου πυκνοῦ ἐκκλησιάσματος ἐν χαρᾷ, ἀγαλλιάσει καί εὐλαβείᾳ.

Εἰς τό Κοινωνικόν τῆς θείας Λειτουργίας ὠμίλησεν ὁ Μακαριώτατος διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ:

“Ἡ γέννησίς σου Θεοτόκε, χαράν ἐμήνυσσε πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ· ἐκ σοῦ γάρ ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστός ὁ Θεός ἡμῶν, καί λύσας τήν κατάραν, ἔδωκε τήν εὐλογίαν· καί καταργήσας τόν θάνατον, ἔδωρήσατο ἡμῖν ζωήν τήν αἰώνιον.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί

Ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καί ή δύναμις τοῦ Ὑψίστου ή ἐπισκιάσασα τήν Παρθένον Μαρίαν συνήγαγε πάντας ἡμᾶς ἐν τῷ ἐπωνύμῳ μεγαλοπρεπεῖ τούτῳ Ναῷ, ἵνα έορτάσωμεν τό Γενέθλιον αὐτῆς, ἀκούοντες εἰς τήν προτροπήν τοῦ Ἁγίου Πατρός ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ: «Δεῦτε πάντα τά ἔθνη, πᾶν γένος ἀνθρώπων καί πᾶσα γλῶσσα καί ἡλικία πᾶσα καί ἅπαν ἀξίωμα, μετ’ εὐφροσύνης τό παγκοσμίου εὐφροσύνης γενέθλιον έορτάσωμεν».

Εἶναι ὄντως γεγονός παγκοσμίου εὐφροσύνης τό γενέσιον τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας, διότι ὡς λέγει Αὐτῇ ὁ ὕμνωδός «Ἐν σοί τό τῆς Τριάδος μυστήριον, ὕμνεῖται καί δοξάζεται ἄχραντε· Πατήρ γάρ ἠὐδόκησε, καί ὁ Λόγος ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, καί θεῖον Πνεῦμα σοί ἐπεσκίασε. Χρυσοῦν θυμιατήριον γέγονας· τό πῦρ γάρ ἐν γαστρί σου ἐσκήνωσεν, ὁ Λόγος ἐκ Πνεύματος

τοῦ Ἁγίου, καί ἐν ἀνθρώπου μορφῇ καθωράθη, θεογεννητορ ἀγνή».

Τό γενέσιον τῆς Θεοτόκου Μαρίας ἐπεσήμανε τήν «ἀρχήν σωτηρίας τῷ κόσμῳ», τοῦτέστιν τήν λύσιν τῆς κατάρας ἀφ' ἐνός καί τήν κατάργησιν τοῦ θανάτου ἀφ' ἐτέρου. Τόσον ὁ Ἀδάμ ὅσον καί ἡ Εὐα ἐτέλουν ὑπό τόν νόμον τῆς ἀμαρτίας, τῆς κατάρας καί τοῦ θανάτου ἔνεκεν τῆς παρακοῆς αὐτῶν εἰς τάς ἐντολάς τοῦ θεοῦ. Ἀντιθέτως διὰ τῆς κεχαριτωμένης Παρθένου Μαρίας τῆς γενομένης Μητέρας τοῦ Ἡλίου τῆς Δικαιοσύνης, δηλονότι τοῦ Χριστοῦ ἐμηνύθη ἡ χαρά πάση τῇ οἰκουμένη.

Ἐμήνυσε δέ χαρά πάση τῇ οἰκουμένη ἡ Γέννησις τῆς Θεοτόκου, διότι ὡς λέγει ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός, «ἔτεκε γάρ [ἡ Θεοτόκος Μαρία] τῷ κόσμῳ θησαυρόν ἀγαθῶν ἀναφαίρετον. Δι' αὐτῆς γάρ ὁ κτίστης πᾶσαν φύσιν πρός τό κρεῖττον μετεστοιχείωσεν διὰ μέσης τῆς ἀνθρωπότητος. Εἰ γάρ ὁ ἄνθρωπος μέσος νοῦ καί ὕλης ἱστάμενος, σύνδεσμός ἐστὶ πάσης ὁρατῆς τε καί ἀοράτου κτίσεως, ἐνωθεὶς ὁ δημιουργὸς Λόγος τοῦ θεοῦ τῇ φύσει τῶν ἀνθρώπων, δι' αὐτῆς ἀπάση τῇ κτίσει ἦνται». [Καὶ ἀπλούστερον, ἡ Θεοτόκος Μαρία ἐγέννησε εἰς τόν κόσμον θησαυρόν ἀγαθῶν μὴ ἀφαιρούμενον, διότι μέ Αὐτήν ὁ Κτίστης μετεστοιχείωσε / μετεμόρφωσε ὅλην τήν φύσιν μέσω τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως τοῦ Χριστοῦ. Ἐάν δηλαδὴ ὁ ἄνθρωπος πού στέκεται εἰς ἀναμέσον νοῦ καὶ ὕλης εἶναι σύνδεσμος ὅλης τῆς ὁρατῆς καὶ ἀοράτου κτίσεως, ὁ λόγος τοῦ θεοῦ, ἀφ' οὗ ἐνώθηκε μέ τήν φύσιν τῶν ἀνθρώπων, μέσω αὐτῆς ἔχει ἐνωθῇ μέ ὅλην τήν κτίσιν].

Ἡ γέννησις τῆς Παρθένου Μαρίας προήγγειλε τήν ἐλευθερίαν ὅχι μόνον τοῦ ἀνθρώπου ἀλλὰ καί συμπάσης τῆς κτίσεως ἐκ τῆς δουλείας τῆς φθορᾶς καί τοῦ θανάτου. Διὰ τοῦτο ὁ θεῖος Παῦλος κηρύττει λέγων: «Ὅτι καί αὐτὴ ἡ κτίσις ἐλευθερωθήσεται ἀπὸ τῆς δουλείας τῆς φθορᾶς εἰς τήν ἐλευθερίαν τῆς δόξης τῶν τέκνων τοῦ θεοῦ», (Ρωμ. 8,21).

Προσέτι δέ ἡ γέννησις τῆς Θεοτόκου Μαρίας ἐφάνερωσε τήν ἐνέργειαν «τοῦ μυστηρίου τοῦ ἀποκεκρυμμένου ἀπὸ τῶν αἰώνων καί ἀπὸ τῶν γενεῶν», (Κολ. 1,26). «Δώσει Κύριος αὐτός σημεῖον ὑμῖν· ἰδοὺ ἡ Παρθένος ἐν γαστρί ἔξει καὶ τέξεται υἱόν καί καλέσεις τό ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ», (Ἠσ. 7,14), ἀναφωνεῖ ὁ προφήτης Ἡσαΐας. Ὁ τεχθησόμενος οὗτος Υἱὸς Ἐμμανουήλ δέν εἶναι ἄλλος ἀπὸ τόν ἐπιφανέντα Χριστόν, ὡς λέγει ὁ ὕμνωδός: «Ἐορτάζομεν Ἀχραντε [Θεοτόκε] καί πιστῶς προσκυνοῦμεν, τήν ἀγίαν σου γέννησιν, τήν ἐξ ἐπαγγελίας, δι' ἧς ἐλυτρώθημεν, τῆς ἀρχεγόνου ἀρᾶς, ἐπιφανέντος Χριστοῦ».

Ἀξιοσημεῖωτος τυγχάνει καί ἡ χρῆσις τοῦ Προφήτου Ἀμώς λέγοντος: «Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀναστήσω τήν σκηνὴν Δαυΐδ τήν πεπτωκυῖαν», (Ἀμώς 9,11). Εἰς τόν προφητικόν τοῦτον λόγον τοῦ Ἀμώς, ὁ μὲν Ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας διακρίνει τήν ἐν Χριστῷ ἀνάστασιν τῆς ἀνθρωπίνης σκηνῆς, τοῦτέστιν τῆς ἀνθρωπίνης σαρκὸς λέγων: «Εἰ τις γάρ ἐν Χριστῷ καινὴ κτίσις (Β' Κορ. 5,17) κατὰ τὰς γραφάς, συνεγηγέρμεθα γάρ Αὐτῷ· καί κατέσκαψε (Ἀμώς 9,11) μὲν ὁ θάνατος τὰς ἀπάντων [τῶν ἀνθρώπων] σκηνάς, ἀνωκοδόμησε δέ ὁ θεὸς καί Πατὴρ ἐν Χριστῷ».

Ὁ δέ ὕμνωδός τῆς Ἐκκλησίας ἐν τῇ γεννήσει τῆς Παρθένου Μαρίας διακρίνει τήν προτύπωσιν τῆς σωτηρίας τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ ἀναστάσει τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ λέγων: «Πεπλήρωται τοῦ βοῶντος ἡ προφητεία, φησί γάρ· Ἀναστήσω σκηνὴν τήν πεπτωκυῖαν, τοῦ ἱεροῦ Δαυΐδ, ἐν σοί, Ἀχραντε προτυπωθεῖσαν, δι' ἧς ὁ σύμπαξ τῶν ἀνθρώπων χοῦς, εἰς σῶμα ἀνεπλάσθη θεῷ».

Ἡ γέννησις τῆς Θεοτόκου Μαρίας, τῆς διαφυλαξάσης τήν ἀγνείαν καί Παρθενίαν

αὐτῆς ἔχει ἰδιαιτέραν σημασίαν διὰ τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ, ἡ ὁποία κατὰ τὸν μέγαν Παῦλον εἶναι τὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ (Κολ. 1, 18) καὶ αὐτός ἐστι σωτὴρ τοῦ σώματος τῆς Ἐκκλησίας, (Ἐφ. 5,23).

Μέ ἄλλα λόγια, εἰς τὸ πρόσωπον τῆς Ὑπερευλογημένης Μαρίας θεωροῦμεν τὸ μυστήριον τῆς θείας Οἰκονομίας, κατὰ τὸ ὁποῖον «ὁ σύμπαρ τῶν ἀνθρώπων χοῦς εἰς σῶμα ἀνεπλάσθη ἐν τῇ ἐκ τῶν ἀγνῶν αἱμάτων τῆς ἀειπαρθένου Μαρίας προσληφθεῖση σαρκί ὑπὸ τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ Πατρὸς Κυρίου δέ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ». «Εὐδοκία γάρ τοῦ Πατρὸς οὐκ ἐκ συναφείας φυσικῆς, ἀλλ' ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου, ὑπερφυῶς ὁ Λόγος σάρξ ἀτρέπτως ἐγένετο καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν», κηρύττει ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός.

Σήμερα, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἡ Ἁγία ἡμῶν Ἐκκλησία μᾶς καλεῖ διὰ τῶν δικαίων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, οἱ ὁποῖοι ἐγένοντο πρόξενοι τῆς παγκοσμίου σωτηρίας τῆς γεννήσεως τῆς Παναγνου θυγατρὸς αὐτῶν Θεοτόκου, ἵνα συνεορτάσωμεν τὸ μέγα τοῦτο δῶρον τοῦ Θεοῦ ἡμῖν τοῖς ἀνθρώποις ἀφ' ἐνός καὶ ἀναθέσωμεν τὴν πᾶσαν ἐλπίδα εἰς Αὐτόν. Μετά δέ τοῦ ὕμνωδοῦ εἰπώμεν: «Ἀδάμ ἀνακαινίσθητι, καὶ Εὐὰ μεγαλύνθητι, Προφῆται σύν Ἀποστόλοις, χορεύσατε καὶ Δικαίοις, κοινή χαρά ἐν τῷ κόσμῳ, Ἀγγέλων τε καὶ ἀνθρώπων, ἐκ τῶν Δικαίων σήμερα, Ἰωακείμ καὶ τῆς Ἄννης, γεννᾶται ἡ Θεοτόκος». Μόνη, καὶ μόνον εἰσάγουσα Χριστόν εἰς τὴν Οἰκουμένην πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἔτη πολλά καὶ εὐλογημένος ὁ νέος τῆς Ἰνδίκτου ἐνιαυτός τῆς χρηστότητος Κυρίου. Ἀμήν”.

Μετά τὴν θείαν Λειτουργίαν ἔλαβε χώραν λιτανεία περίξ τοῦ Ναοῦ ἐν παρελάσει τῶν Προσκόπων.

Μετά ταῦτα ἔλαβε χώραν δεξίωσις κεράσματος εἰς τὴν παρακειμένην τῷ Ναῷ αἵθουσαν καὶ τέλος τράπεζα, εἰς τὴν ὁποίαν παρεκάθισεν ἡ Πατριαρχικὴ Συνοδεία, ὁ Δήμαρχος τῆς πόλεως καὶ ἐκπρόσωπος τοῦ Προϊσταμένου τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἀνωτάτης Παλαιστινιακῆς Ἐπιτροπῆς κ. Ράμζη Χούρη.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας